

[Birgitte Husmark]

Endelig mener SF, at den oplysende og forebyggende aktivitet organisatorisk er vel anbragt i Sundhedsstyrelsen, specielt hvis Sundhedsstyrelsen fortsætter den åbenhed, som man nu er begyndt på med beskrivelse af planer for de fremtidige aktiviteter.

Derfor mener vi ikke, der er nogen grund til at gå videre med dette lovforslag.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet har tidligere fremsat forskellige forslag på dette område. Vi har også stillet en række spørgsmål og ofte en række ledende spørgsmål, som måske kunne give ministeren lidt inspiration til at gøre dette eller hint. Alt har været et forsøg på at yde en øget indsats for at undgå spredning af HIV-smitte.

Vi ved, at man i 1987 vedtog en folketingsbeslutning på dette område, men vi ved også, at det siden 1987 ikke er de store tiltag, der er gjort. Det er ikke det mest voldsomme, der er sket på dette område. Det er ikke her, man har lagt de fleste ressourcer, og det til trods for, hvor alvorlig en smitte vi taler om.

Vi i Fremskridtspartiet ved også fra tidligere debatter, at et flertal i Folketinget ikke er indstillet på, at man gør det, der er nødvendigt, nemlig at lave en registrering, så man får en effektiv opsporing og får smitten stoppet effektivt. Det ved vi godt, det har vi erkendt, det har vi indset, og det har vi accepteret.

Folketinget har ikke taget nogen væsentlige initiativer siden 1987. Der er stort set ikke sket noget, og derfor har vi fundet det nødvendigt, at der blev taget nogle initiativer til at forhindre eller i det mindste dæmme op for spredningen af HIV-smitte. Vi har derfor lagt dette forslag på bordet, hvor vi foreslår, dels at der bliver nedsat et råd til opsporing og forebyggelse, dels at der bliver dannet et politisk forum af sagkyndige. Forslaget tager i alle dele på enhver tænkelig måde hensyn til de involveredes personlige integritet – altså en konsekvens af de holdninger, der er i Folketinget.

I dag varetager Sundhedsstyrelsen stort set de funktioner, vi lægger op til med forslaget. Dette forslag er ikke en kritik af Sundhedsstyrelsen, bestemt ikke, men vi finder ikke, det er tilstrækkeligt, at der kun er en lægelig vurdering af spørgsmålet; men at man skal have en langt større baggrund og en langt større bredde af trække erfaring og gode ideer på. Derfor er

den foreslåede sammensætning af opsporings- og forebyggelsesrådet den, at der skal være repræsentanter for politi, tandlæger, advokater, dommere, Kommunernes Landsforening, Amdsrådsforeningen, læger, præster osv. Det bliver til mange personer, men vi har skønnet, at det var nødvendigt, at det var bredt.

Så er det under debatten kommet frem, at vi mangler nogle repræsentanter. Vi mangler mange af dem, som er mere involverede i dette her, nemlig dem, der er i risikogrupperne, og måske også dem, der er smittede. Vi har erkendt, at det er – som jeg har udtrykt det – en fejl, at de ikke er med. Derfor er vi fra Fremskridtspartiets side meget, meget villige til under udvalgsbehandlingen at kigge på sammensætningen af dette råd. Det kunne godt være, at der ikke skulle være netop 11 medlemmer af Folketinget, men måske nogle flere. Det kunne godt være, at de forskellige former for uddannelsesinstitutioner kunne slå sig sammen om en repræsentant. Det kunne godt være, at man inden for sundhedssektoren kunne slå sig sammen om en repræsentant. Det er noget, vi er villige til at diskutere. Samtidig kunne man få repræsentanter ind fra f.eks. Landsforeningen af Bøsser og Lesbiske, Bløderforeningen, eller hvem der nu blev omtalt. Specielt ministeren remsede en række foreninger op, som ikke var med i forslaget.

Forslaget er nødvendigt, hvis der skal ske en begrænsning af HIV-smitte. Forslaget tager højde for de indsigelser, Folketinget har gjort, og efter at vi har taget hensyn til de indsigelser, burde der ikke være nogen, der kunne stemme imod forslaget, men det er der tilsyneladende. Der har været meget, meget små og tynde argumenter for at stemme imod, men der er altså partier, som for alt i verden vil stemme imod et sådant forslag – der vil stemme imod, at man skal gøre en seriøs indsats for at hindre spredningen af HIV-smitte.

Dorit Myltoft (RV):

Her er der tale om et lovforslag, hvorefter der for skatteydernes penge skal nedsættes en for mig at se rigtig snakkeklub, et råd, og et forum, som det pænt kaldes i lovforslaget. De årlige beretninger, som nævnes i § 3, fra denne uafhængige institution vil jeg i en venlig tone kalde overdimensioneret papirruseri med den status, beretningerne og rådet gives.